

POZDRAVNI GOVOR ZAGREBAČKOG NADBISKUPA MONS. DRAŽENA KUTLEŠE
Proslava Dana Hrvatskog katoličkog sveučilišta, 31. svibnja 2024.

KULTURA U KOJOJ SMO POZVANI NA NOVU EVANGELIZACIJU

Poštovani, iznimna mi je čast sve vas okupljene u *Velikoj dvorani* Hrvatskog katoličkog sveučilišta srdačno pozdraviti onim redom kojim ste i prethodno pozdravljeni.

Hvala vam što ste svojim dolaskom uzveličali ovogodišnju proslavu Dana Hrvatskog katoličkog sveučilišta. Ove nas je godine svojom nazočnošću počastio preuzvišeni nadbiskup mons. Paul Richard Gallagher, tajnik Svete Stolice za odnose s državama i međunarodnim organizacijama. Nešto prije ovog akademskog čina, Nadbiskup je blagoslovio novu Sveučilišnu knjižnicu, a za koji trenutak ćemo poslušati njegov *lectio magistralis*. Preuzvišeni nadbiskupe Gallagher, od srca Vam zahvaljujem što ste prihvatili naš poziv i što ste danas s nama.

Svako naše okupljanje u ovakvim prigodama prilika je za zahvalnost, za dijeljenje radosti i izražavanje ponosa, ali i za pogled unaprijed prema zadacima i izazovima koji nas čekaju. Nakon četrnaest godina svoga djelovanja, Hrvatsko katoličko sveučilište ima se čime ponositi. Po mladosti koja ga nosi i izgrađuje ima se čemu nadati, a prema identitetu koji ga određuje pozvano je na posve osobit način odgovoriti na potrebe nove evangelizacije na koju Papa Franjo ustrajno poziva sve vjernike i institucije u konkretnosti njihova života i djelovanja.

Nova evangelizacija je stara zapovijed u novom kontekstu.

Evangelizacijska zadaća koja određuje Hrvatsko katoličko sveučilište je otkrivanje i komunikacija istine iz ukorijenjenosti u kršćanskoj duhovnoj i intelektualnoj tradiciji te u konkretnoj smještenosti Sveučilišta u hrvatski nacionalni, kulturni i povijesni kontekst.

Hrvatski društveni i kulturni kontekst u kojem smo svi, a posebno vi, dragi studenti, pozvani nositi radosnu vijest, sve je manje različit od onoga ostatka svijeta. Globalizacijski trendovi, brzina razmjene informacija i generiranja znanja, osim pozitivnih nose i negativne posljedice otklona od Boga i svođenja vjere na ugodnu privatnu religiju „samopoboljšanja“. Posve je opravdano stoga reći da nas evangelizacija uključuje „u borbu za dušu svijeta“ (C. Chaput).

Zahvalni smo Bogu na vama, dragi studenti, što izborom ovog, po predznaku katoličkog Sveučilišta, računate s time da je ono što ćete ovdje imati priliku naučiti utemeljeno na povjerenju da samo razum prosvijetljen vjerom može sudjelovati u Božjoj stvaralačkoj kreativnosti koja nikad nije destruktivna.

Dopustite mi da i u ovoj prigodi podsjetim na četiri teškoće s kojima nam je potrebno suočiti se u suvremenoj kulturi, a o kojima sam govorio u jučerašnjoj homiliji na slavlju Tijelova i Dana državnosti. To su: otežana jasnoća razmišljanja, nesposobnost sjećanja, nesposobnost maštanja i nadanja te nesposobnost prepoznavanja i življenja prave slobode. Svaka od ovih nesposobnosti poseban je izazov koji se stavlja i pred ovu akademsku zajednicu.

Jasnoća razmišljanja utemeljena je na povjerenju u nepromjenjiva načela objektivne istine. Sposobnost sjećanja povezana je s poniznim priznanjem da svijet s nama ne započinje i sa spremnošću oduprijeti se trendovima, marketinškim trikovima i privlačnom blještavilu uspjeha pod svaku cijenu.

Sposobnost maštanja i nadanja u suprotnosti je s autoreferencijalnošću, s povjerenjem u samo empirijski provjerljive datosti, ali i s krutošću iskrivljena bogoštovlja.

Sposobnost prepoznavanja i življenja prave slobode ne može se svesti na krilatice poput one: „moje tijelo - moj izbor“.

Tehnološka moć modernog čovjeka snažna je i samouvjerena. Ipak, patnje malenih, ratovi, bolesti, klimatske promjene, nemoć pred prirodnim katastrofama i sl., govore o našim granicama. Cilj da se osjećamo dobro i sretno, sigurno i u miru sve nam više i sve očitije izmiče.

Razuman se čovjek pita gdje je pogreška, zašto sve ide ukrivo ako svatko želi sreću, mir i sigurnost, ako ima dobre nakane i društveno je korektan.

Možda je temeljno pitanje koje sebi trebamo postaviti danas: „Što za mene znači moja kršćanska vjera?“ Ono je povezano i s pitanjem: „Zašto evangelizirati?“

Papa Franjo nas podsjeća na iskustvo svih autentičnih svjedoka vjere, a ono je da je prvi razlog za evangeliziranje Isusova ljubav koju smo primili, iskustvo spasenja koje nas potiče da ga sve više ljubimo. „A kakva bi to ljubav bila kada ne bi osjetila potrebu da govori o ljubljenoj osobi, da je predstavi, da s njom druge upozna?“ (*Evangelii gaudium* 264).

Ovladavanje novim spoznajama, društvenim, kulturnim i demografskim trendovima koji opisuju današnji svijet te novim komunikacijskim alatima za njegovo evangeliziranje, od vitalne su važnosti za Crkvu.

Dragi studenti i dragi nastavnici Hrvatskog katoličkog sveučilišta, ako radosnu vijest Evanđelja ne promišljamo s ljubavlju, ako ne povratimo kontemplativni duh „koji nam omogućuje uvijek iznova otkrivati da nam je povjereno blago koje humanizira, koje pomaže živjeti novim životom“ (*Evangelii gaudium* 264) i prenositi ga drugima, ništa nećemo postići. Dopustimo Bogu da nas osobno iskoristi za promjenu svijeta jer ta promjena započinje u našim srcima. Upravo to, nova evangelizacija je također način da se čovječanstvo ponovno humanizira, što nam je danas prijeko potrebno.

U kontekstu svega navedenoga, drago mi je što ćemo danas imati priliku poslušati *lectio magistralis* nadbiskupa Gallagera. On svojom službom tajnika Svete Stolice za odnose s državama i međunarodnim organizacijama predstavlja Crkvu na međunarodnoj sceni u svemu onome što ona, ostajući vjerna svome Učitelju, može učiniti u promicanju mira i društvene pravednosti. Njegova su iskustva dragocjena, a njegova nazočnost među nama izražava i prisutnost i brigu Svetoga Oca za nas. Molimo, preuzvišeni Nadbiskupe, da Svetom Ocu prenesete naše pozdrave, molitve i izraze sinovske odanosti.

Na kraju, svim članovima akademske zajednice Hrvatskog katoličkog sveučilišta upućujem svoje čestitke i želje, moleći za novu gorljivost kako biste evanđelje života, koje nas humanizira i pomaže živjeti ispunjenim životom, mogli prenijeti svima. Također, molim za svetu hrabrost u traženju novih načina da neugasiva ljepota radosne vijesti dođe do svih ljudi.

Hvala lijepo na pozornosti.